

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

- Őirler -

Yayın Tarihi:

30.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi (1969 -)

1969 yılında Ankara'da doğmuştur. Çanakkale Meslek Yüksekokulu Muhasebe Bölümü mezunudur. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Çocukluk yıllarında şiir yazmaya başlamıştır. Edebiyata olan ilgisi lise öğrenimini yaptığı yıllarda daha da artmıştır.

Son yıllarda günümüz bazı ozanlarında etkisiyle kültürel faaliyetlerde kendisini göstermiştir. Eserleri çeşitli antoloji, dergi ve İnternet şiir sitelerinde yayımlanmış, bazı radyo programlarında okunmuştur.

Asıl adı Nevzat Bayramoğlu'dur. Şiirlerinde, Ozan Naçari Baba'dan aldığı Hürdemi mahlasını kullanmaktadır. Serbest vezinde şiirleri de bulunan şairimiz kendi şiir yazımını şöyle ifade ediyor...

Masada kağıt bir temiz örtü,
Elimde kalem bir ince kadeh,
Yazdığım dizeler en güzel mezelerim
Ben...
Kendim ile muhabbetteyim.

Eserleri:

Duygu Rehberi, Gerçekler Düşü / Son Yıldız

Aşk Hayal ve Düş

Gece bitiminde ya uyumaktayken düşün,
ya da uyanmışken hayalin gelir de karşıma,
ben güne seninle başlarım.
Gün boyu öylesine bir senaryonun,
öylesine kahramanları oluruz
ve bende ki aşk beni,
bilmediğim bir yolda yolcu eyler.
Bu yolda bilmediğim ozanlar,
bilmediğim aşk şiirleri söyler.

Akşam olur, başucuma bir mum yakarım
ve bir muma, bir hayalimdeki sana bakarım.
Alev muma titrer, ben sana titrerim.

Gün bitiminde ya uyanırken hayalin,
ya da uyumuşken düşün gelir de karşıma,
ben geceye seninle başlarım.
Gece boyu öylesine bir rüyanın,
öylesine kahramanları oluruz
ve bende ki aşk beni,
bir gülü okşamaya uzanan,
bir çift narin el yapar.
Bu güldeki yapraklar,
ben daha dokunmadan kopar.

(24 Ekim1999 - Altındağ)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Bak Yeter

Ömrü uzun güller dermek istersen
Güllere can veren dala bak yeter
Ortak ürün eser görmek istersen
Arının yaptığı bala bak yeter

Her dem düşünme ki parayı mülkü
Bir adın olmasın çıkarıcı tilki
Dersen ötede mal gerekir belki
Hocanın döndüğü sala bak yeter

Menfi niyet sahibinde gelişir
Kötülük olur mazluma ilişir
Kamillik cahille niye çelişir
Kitaba uzanan kola bak yeter

Arsızda yüz olmaz sanki bir astar
Masum olmak temiz duygular ister
Dersen hadi öyle birini göster
Anandan doğduğun yıla bak yeter

Kulu insan yapan gönlünün özü
Yüceltip yükselten tavrı ve sözü
Görmeyi istersen böyle bir yüzü
Muhabbet ceminde kula bak yeter

Aşkı bilen sevgisiyle var olur
Sevgi görmeyene dünya dar olur
Dersen canan nasıl bana yar olur
Fincan değil gözde fala bak yeter

Hürdemi dost elinden bade içer
Muhabbet demiyle kendinden geçer
Yarın bu dünyadan sessizce göçer
Sen bugün ondaki hale bak yeter

(11 Mart 2001 - Dışkapı)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Bardak Ve Sürahi

Kendini beğenmek ve kibir
yarasaydı eğer işe
eğilir miydi koca sürahi
küçücük bardağın önünde
Dimdik dururken bardak
kesilir miydi ayakları
sürahinin yerden
Bundan buluyor yerini demek
insanoğlunun gözünde ki adalet
Hoyratça bırakılırken sürahi yere
kutlanıyor bardak alnından öpülerek.

(18 Haziran 1999 - Kızılay)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Ben Bahçivanım

Ben bahçivanım...
Umut ekerim toprağa,
Hasretlerin bitimidir ektiklerim.
Sevmelerin vuslat vaktinde,
Sevgiye namzet namelere açar güllerim.

İş;
Kırılgan yürekler,
Buğulu gözler olunca...
En olmaz zeminler bile gülümser,
Çatal çapama.

Bahçivanım ben,
Gün ardında gizli sevilere serperim,
En güzel tohumlarımı.
Ve birer buseye döner
En şaşkın ellerde güllerim.
O güller işte...
Ellerimde yetişir
Ve titreyen ellerde,
Lâl olmuş dillerin imdadına yetişir...
Bilirim ben.

Ben bahçivanım...
Yeni terlemiş,
Tomurcukların bahçivanıyım.
Tomurcuk ve gül;
Bebek ve çocuk yani!
Ana rahminden geleceğe yol almak gibi.
Bu yüzden belki,
Ben kendimi bilelden beri,
Dala yaprağa
Ve güle hayranım.

Bahçivanım ben,
Bilirim toprağın analığını,
Suyun cana can katmışlığını,
Bir de güneşin fedakarlığını.
Bu yüzden işte...
Güllerim benim,
Güle yakışır şekilde
Gülerek solarlar.
Ve mutlu anların,
Hüzünlü alanların
Vazgeçilmezi olurlar.

Bahçivanım ben...
Ateşe, baruta,
Eşkiyaya, hoyrata,
İnadına bahçivanım...
İşte bundandır ben;
Sevgiye namzet namelerin,

Sevenlerin, özlemlerin,
Hüzünlerin, buğulu gözlerin,
Şefkatin, minik ellerin...
Ben emellerin,
Rengarenk güllerin bahçıvanıyım.
Ben bahçıvanım.
Ben bahçıvanım.

(22 Şubat 2003 - Santral Meyhanesi - Ulus)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Bir Otuzbeşlik Hikayesi

BİR OTUZBEŞLİK HİKAYESİ

Mart ayının içinde
Çok sıradan bir gündü
"Otuzbeşlik" açıldı
Ne bayram ne düğündü

İlk yudum genzim yaktı
Allah'tan mezem çoktu
Gözüm şişeye baktı
Vallah fazla göründü

İkinci kadeh doldu
İçim biraz hoş oldu
Dedim ya mezem boldu
Hepsi güzel üründü

Üçüncüye bir baktım
Hemen namertlik çaktım
Onu yavaşça çektim
Şişenin forsu söndü

Dördüncü çok bekledi
Gönlüme gam yükledi
Bir de duygu ekledi
Sözüm şiire büründü

O şişenin ta kendi
Beşinci de tükendi
Bilmem kim kimi yendi
Benimde başım döndü

Bu anlatılan ne mi
Bizim bildik Hürdemi
Bulmuş güzel bir demi
Her hal biraz övündü

(26 Mart 2002 - Hasköy)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Bizim Oralar Eskiden

Gün erken inerdi
Bizim oralara eskiden
Kendi kendime mesela
Hiç uyanamazdım
Tembellikten değil gardaş
Dünden kalma yorgunluktan

Bizim oraların dağları var ya gardaş
Fecir seyrinin heybeti dağlar
Ne kadar serindir bir bilsen
Sabahın seherinde onlar
Uyku semesindeyken birde
Soğuk kuyu lastik içinde
Çobanlığa yürüyen
Küçük ve çıplak ayaklar
Ne kadar serindir bir bilsen

Dağların böğrüne çıkardık gardaş
Hem de güneşten önce çıkardık
Ve yamaçlarda birbirimizi arardık
Buluşurduk çoban çobana
Gütmelerimizi birbirine katardık
Gütmeler çayır çimene
Bizler oyuna dalardık

Yerde yuvalanıp tepişirken bile
Azığımızı indirmedik dalımızdan
Bu yüzden işte gardaş birde fukaralıktan
Hiç eksik olmazdı yamalık donumuzdan
Kararmış değneklerimizi birde
Hiç düşürmezdik elimizden
Yani küçük ve kirli ellerimizden
Kirli dediysek el kiri sanma gardaş
Bulaşmadır o kara ellerimize
Üç gün evvel aşırığımız
Yeşil kabuk süt cevizlerimizden

Çayır ışınlarından yaratırdık
Öyle her çocuğun
Bilmediği oyuncaklarımızı
Kuru ağaç gövdesinden yapardık
En şaheser yapıtlarımızı
Heykeltıraşlar görse gardaş
Vallahi kıskanırdı

Hoplar zıplar takla atıp coştukça coşardık
Sakin ve gafil bir anımızda
Birden deli gibi koşardık
Delilikten değil gardaş büvelekten
Büvelekler gütmelerimizi kovalardı
Biz arkalarından koşardık

Bazen atıştır itişir dövüşürdük
Ama uzatmazdık gardaş
Saatine kalmaz barışır
Aynı ekmeği bölüşürdük
Bazen de birimizin bulduğu
Şahipsiz ve ezik
İzmaritsiz ve eksik
Cigaraya üşüşürdük
Yağmur yağırdı
Hep beraber ıslanır
Eski gübre naylonları altında
Hep beraber üşürdük

Biz dağlardayken
Yani çocukken
Yani çobanken
Hiç cüzdanimiz olmazdı bizim
Olmasını da istemezdik
Paranın bu yüzden bilemezdik
Sarısını yeşilini grisini
Bu yüzden severdik gardaş
Azık torbamızdaki
Sarı bazlamayı yeşil soğanı
Birde...
Sen anla gayrı gerisini

Bizim oralarda tele-nin ne vizyonu
Ne volesi vardı
Anlayacağın gardaş
Şerden şehirden haberimiz olmazdı
Biz dağlarındık dağlar bizimdi
Belki de bu yüzden o zamanlar
Her şey daha bir güzeldi

Köydeyken biz gardaş
Yani çobanken
Yani çocukken
Akşam çabuk inerdi
Bizim oralara eskiden
Ve yatıp uyurduk erkenden
Tembellikten değil gardaş
Yorgunluktan...yorgunluktan.

(04 Mart 2002 – Göğüsün Pınar, Demirci Köyü)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Çam Ağacıyla Dertleşme

Dertleştim bir ulu çam ağacıyla
Yaşlandım yetmişten gün aldım dedi
Toprağı gösterip güldü acıyla
Vefasız kullardan bunaldım dedi

Yıllarca kahrını çektim sizlerin
Gövdeme kazındı çile izlerim
Güneşten kaçsanız yine gizlerim
Sizleri koynuma ben aldım dedi

Dalımı kestiniz acı verdiniz
Hamaklar astınız sefa sürdürünüz
İdam sehpaları gibi gördünüz
Sizin yüzünüzden can aldım dedi

Cahilin elinden her gün ölürken
Kamilin elinden fidan olurken
Toprağa faydamı hani bilirken
Seversiniz sandım yanıldım dedi

Bina yapmak için gezip baktınız
Durup düşünmeden kibrit çaktınız
Bir çok kardeşime kıyıp yaktınız
Bende onlar ile yanandım dedi

Sayenizde artık çıplak köklerim
Kozacağım kalmamış gayrı teklerim
Kuruyan gövdemle sonum beklerim
Bazen de baltayla sınıandım dedi

Bak Hürdemi bir bir anlat bunları
Bu gidişle felakettir sonları
Yaratsınlar yeni çam ormanları
Yıllarca onlara canandım dedi

11 Nisan 2003 - Çubuk

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Eski Yıdan Yeni Yıla

Hoş geldiği hoş gitmiyor
Gözyaşıımız döker gider
Kaç yıl geçti fark etmiyor
Boynumuzu büker gider

Eski yıldan yeni yıla
Adı mutlu yıllar ola
Trakya'dan Anadol'a
Bir rehavet çöker gider

Bir yıl daha bir yıl daha
Her senemiz zor vallaha
İşimiz kalmış Allah'a
Sinemizi yakar gider

Terör gelip sıvanıyor
Trafikte can yanıyor
Yokluk yarası kanıyor
Canlar acı çeker gider

Hürdemi'm sanma karamsar
Ne açım ne çok param var
Gel yeni yıl gel yaram sar
Son gün umut eker gider

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Feleğe Davet

Ey felek ben sana kahpe diyemem
Kahpenin bile var dini imanı
Bağırıda şimdi sayıp sövemem
Onunda var elbet yeri zamanı

Baksana felek şöyle bir kullara
Giden senden bulur gurbet ellere
Girdin türkölere düştün dillere
Dertli sana çalar sazı kemanı

Ağlatırsın bahtı gülmez garibi
Sen olursun her dem sille sahibi
Sanki başka işin gücün yok gibi
Yüklersin mazluma gamı gümanı

Kimi söyler değme benim yarama
Kimisi der bende bir şey arama
Her yerde şöhretin şanın var ama
Yüreginin yok mu azcık amanı

Bu dertler Hürdemi bunca kasavet
Değil mi acaba feleğe davet
Geçmekse çemberi zaten niyet
Ne felek kalır ne tozu dumanı

(11 Aralık 2002 - Dışkapı)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Gamber Emmi

- "Meclise nasıl Gidilir" adlı oyundan...

İki çıkın ile düştün yollara
Meclis adresini sor Gamber Emmi
İnandın gördüğün bütün kullara
Ankara'da işin zor Gamber Emmi

Dosdoğru yürürken meclis yönüne
Bir adam yığılıp düştü önüne
Ceketi çıkını koydun yanına
Hastaya bir soğan kır Gamber Emmi

Seçimde gösterdi Ağa boyunu
Birde seçilince gördün huyunu
Hemşehriyiz demez oynar oyunu
Senin işten bekler kâr Gamber Emmi

Torpilim var dedin meclis destekli
Rüstem Ağa buna pek mi istekli
Çabuk gelir sanma senin köstekli
Şeçime çok vakit var Gamber Emmi

Ağa vekil olmuş pek bir neşeli
Odası mobilya halı döşeli
Şaşkınsın yollara düştün düşeli
Bu işe kafanı yor Gamber Emmi

Böyleymiş bu düzen böyleymiş sistem
Kandırdı bak seni hemşehrin Rüstem
Buna da yazılır bir gün bir destan
Hürdemi'de böyle der Gamber Emmi

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Gerçekler Düşü

- Gerçek gökyüzü gibidir, bulutlar onu saklayamaz.
Joseph LOUBERT (1754-1824)

Şöyle bir daldım gerçekler düşünce
Meydana gelmeden yitene gördüm
Demeyin gerçekle düşün işi ne
Şu hayatta olup bitene gördüm

Zamanı gelenin günü doluyor
Kuruyor dalları gülü soluyor
Evlat atasına düşman oluyor
Çocuğuna kıyıp yatani gördüm

Hiç sayarak namus sancısını
Hissetmez olmuş kardeş acısını
Kuzu gibi ürkek öz bacısını
Kurtlar sofrasına iteni gördüm

Ana baba ondördünde evermiş
Koca dayağından gövde güvermiş
Terkedilmiş kendini hapa vermiş
Fuhuş dehlizine batanı gördüm

Dökmeden bir damla alın terini
Hileyle işleterek işyerini
Yalanla kandırıp birilerini
Haram lokmaları yutani gördüm

Şeref sözüyle gelip iş başına
Hiç bakmadan yoksulun gözyaşına
Kara para ekleyip maaşına
Servetine servet katani gördüm

İşsizlik sızlayan yürek yarası
Geldiğinde çocuğun okul sırası
Yetmeyince bir önlüğe parası
Kendini çatıdan atani gördüm

Kuru ekmekle öğün geçirip
Birazını yarın için kaçırıp
Çocuklara suyu bolca içirip
Karınlarnı tok tutani gördüm

Dünyalara biçmezken değerini
Doyurabilmek için diğerini
Acıyla dağılayarak ciğerini
Doğan bebesini satani gördüm

Hürdemi bu hayat daha nice dir
Gündüzler garibe bitmez gecedir
Gerçekler düşünce hayat acıdır
Böyle söyleyene çatani gördüm

25.Eylül 2001-Altındağ
Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Gidiyor

Çalışırız her gün emek nafile
Kuru ekmek gıda olmuş gidiyor
Otellerde kokteyl yemek defile
Tabak kırmak moda olmuş gidiyor

Analar hastadır gamdan hüzünden
Yetimlerin yaş eksilmez gözünden
Trafikte canavarlar yüzünden
Masum canlar feda olmuş gidiyor

Ekonomi çökmüş bankalar talan
İtibar görüyor devletten çalan
Siyaset yerine her türlü yalan
Kimisine eda olmuş gidiyor

Ormanlar yakılır seneler boyu
Satılan dağlarda açarlar kuyu
Bildiğimiz kükürtlü maden suyu
Şişe şişe soda olmuş gidiyor

Bakmak için çocukların yüzüne
Kulak verin Hürdemi'nin sözüne
Parçalanmış milli emlak hazine
Parsel parsel ada olmuş gidiyor

(18 Aralık 2001 - Batıkent)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Gitme

Sevdiğimi biliyorsun
Yüregimde kalıp gitme
Yere niye bakıyorsun
Öyle masum dalıp gitme

Hayatıma can katmışken
Aşkı seninle tatmışken
Beni çok mutlu etmişken
Şimdi derde salıp gitme

Bizdik gününü gün eden
Şimdi gidiyorsun neden
Neye yarar sensiz beden
Seni benden alıp gitme

Verin hele kalem kağıt
Sevenlere olsun öğüt
Hürdemiğim eyler ağıt
Yıllarımı çalıp gitme

(11.Ekim.1992-Sakarya Cad.)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Gönlüm Aşka Bulandı

Buğulu pencere önüne çöktüm
Düşen damlaların kusuru gibi
Daldım derinlere boynumu büktüm
Maktu bir sevinin esiri gibi
Gözleri o zaman başka yalandı
Her bakışta gönlüm aşka bulandı

İmgesi içimde uçan kelebek
Haftalık bir ömür yaşarcasına
Bakışı masumdu sanki bir bebek
Yanaştı gönlüme koşarcasına
Gözleri o zaman başka yalandı
Her bakışta gönlüm aşka bulandı

Savurup sallarken beni derinden
Çıkışı olmayan o aşk dehlizi
Hatıraydı bana duvar dibinden
Alnımda beliren küpeşte izi
Gözleri o zaman başka yalandı
Her bakışta gönlüm aşka bulandı

Hürdemi - 24 Şubat 2004 - Hasköy

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Göze Gelir

Çatma kara kaşlarını
Zülüflerin yüze gelir
Salınarak gezme böyle
Güzelliğın göze gelir

Siyah saçların sallarsın
Göz atıp neyi kollarsın
Kısık bakışlar yollarsın
Bir kez bakan dize gelir

Hürdemi güzele şaştın
Kısa yolu çok dolaştın
Bu derde nerden bulaştın
Deli gönlün söze gelir

(21 Nisan 2000 - Ulus)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Gün Doğanda Yüreğime

Gün doğanda yüreğime

Ezilir inceden

kanar kendince

Perdelemesi gibi gülü

hoyrat ellerin

bir karabulut

gün önüne gelince

Kanar yüreğim

ezilir inceden

Birazda sevinirim lakin

gün doğanda

Gün kanat çırparak

kurtulunca geceden

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Haller Gariban

Getirdiler bizi öyle bir hale
Geldiğimiz durum haller gariban
Deseler derdini söyle bir hele
Derdi söyleyecek diller gariban

Her vakit düşünce her zaman keder
Vatandaş çaresiz çoğu derbeder
Halimize acep elalem ne der
El bilmem de bizde kullar gariban

Bitmez sorunlar üst üste yığılır
Umutlar tükenir yuva dağılır
Meydanda yollarda işsiz çoğalır
İşsiz dolu meydan yollar gariban

İMF emrinde para pulumuz
Böyle mi isterdi Ata Ulumuz
Siyaset şaşırıldı bağlı kolumuz
Barışa uzanan kollar gariban

Hürdemiğim uzun lafın kısası
Adil işlemeli mülkün yasası
Bitmedikçe halkın derdi tasası
Söylenen türküler teller gariban

(05 Şubat 2003 - Batıkent)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Her An Mahzuni

Yıllardır yılmadan halkı savundu
Hakkı halk içinde gören Mahzuni
Zalimlere çattı zulme direndi
Halk için bir ömür veren Mahzuni

Elinde sazıyla il il dolaştı
Engel tanımadı sınırlar aştı
Riyakar olmadan mertçe savaştı
Tehditlere göğüs geren Mahzuni

İnsan bildikleri hep bir ayardı
Halkı için vardı saygı duyardı
Mısralarla milyonları uyardı
Acılardan türkü deren Mahzuni

Mazlumu gayırdı namerde çattı
Gerçeği söyledi zindanda yattı
Hem kültüre nice eserler kattı
Özünü meydana seren Mahzuni

Halkıyla ağladı halkıyla coştı
Güleç yüzü ile sohbeti hoştu
Muhabbet nerdeyse oraya koştı
Hakikat cemine giren Mahzuni

Hayata küsmedi çekse de çile
Şeref oldu yolu bilmedi hile
Memleket halini getirip dile
Hırsızlardan hesap soran Mahzuni

Kalmamış Hürdemi dünyanın tadı
Haklı sanık olmuş haksızlar kadı
Hak için savaşan böyle üstadı
Andık anacağız her an Mahzuni

18 Mayıs 2002 - Esenboğa Hava Alanı
(Cenazeyi beklerken)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Hesaplaşma

Çok şey yaşadım, neler tanıdım kırkına varmadan,
Beni üzenler oldu, ben üzdüm farkına varmadan,
Gül yüzlü güleç dostları çağırdım gönül evime,
Madrabazın, namerdin şu dönen çarkına sarmadan.

Hürdemi

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Hiç Kendini Kandırma

HİÇ KENDİNİ KANDIRMA

Seviyorsan arkadaş
Lafını dolandırma
Ben aşığım deyipte
Hiç kendini kandırma

Aşık olan coşmalı
Çağlayıp da taşmalı
Her engeli aşmalı
Kendin ele güldürme

Bu işte ağlamak var
Yüreği dağlamak var
Karalar bağlamak var
Gerisine aldırma

Hürdemi ne deyim ben
Daha ne söyleyim ben
Hiç çekinir mi seven
Saçlarımı yoldurma

(14.01.2004 - Batıkent)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Hoş Olmalı

Hep birlikte sevgi ile
Barış için yaşanmalı
Bu memleket azim ile
Geleceğe taşınmalı

Gençlik el ele vermeli
Gidip menzile ermeli
Tüm dünya bunu görmeli
Marşlar ile coşulmalı

Bize olsun tüm alkışlar
Körelsin düşman bakışlar
Nice yollar hem yokuşlar
Birlik ile aşılmalı

Atalım kini stresi
Neşedir ömrün filtresi
Kalan asrın son metresi
Bu bayrakla koşulmalı

Hürdemi vardır umudun
Sende bir zaman ham idin
Şu sözü az mı demedin
Hep yürekler hoş olmalı

(11 Haziran 2002 - ULUS)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

İnsan Olsun

İNSAN OLSUN

İster beyaz ister zenci
İnsan olsun yeter bana
İster dinsiz ister dinci
İnsan olsun yeter bana

Ayrımcılık hüküm sürdü
Niceleri zulüm gördü
Çerkez Boşnak Lazı Kürdü
İnsan olsun yeter bana

Yunan Alman Afgan Çin'i
Defetmek lazımdır kini
Ayrı bile olsa dini
İnsan olsun yeter bana

Kulu seven ayırt etmez
Mezhep yüzünden kin gütmez
Alevi Sünni fark etmez
İnsan olsun yeter bana

Hem fakiri hem zengini
Bilsin her zaman kendini
Ben gözetmem ten rengini
İnsan olsun yeter bana

Hürdemi'yim söyler dilim
Ayrımcılık kula zulüm
Böyle diyor kitap ilim
İnsan olsun yeter bana

(06 Ekim 1999 - Yenimahalle)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Kaç Zamandır

Sen gözlerin yüzünden mi bu kadar güzelsin
Gözlerin senin yüzünden mi bu kadar güzel
Sormayı isterim kaç zamandır... Soramam ki

Ben sana bakışların kadar çok uzaktayım
Sen ise bana bakışlarım kadar çok yakın
Varmayı isterim kaç zamandır... Varamam ki

Sen ışıklar arasında yeşeren bir fidan
Ben ışıklar ötesinde biçare sarmaşık
Sarmayı isterim kaç zamandır... Saramam ki

Ben seninleyim gün boyu sen ki benden ayrı
Sen düşümde her gece ben ki o düşü hayra
Yormayı isterim kaç zamandır... Yoramam ki

Sen bende bir hayal sen içimde bir süveyda
Ben sensizlik vakti sensiz duramam ne fayda
Durmayı isterim kaç zamandır... Duramam ki

(18.Aralık.2002 - Yenimahalle)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Karga-ş-a-hika-yesi

Bir karga kondu sekti
Konduğu yer yüksekti
Kargakondu beyazdı
Kargakondu siyahtı
Alakarga kara gagasıyla
Kargakondu kara pençesiyle
Kondu bekledi
Durdu bekledi
Açtı gözlerini
Yumdu bekledi

Alakarga kanat açtı
Kaybolmuş bir civciye uçtu
'Cik' diye bildi civciCik
'Gak' dedi kargakondu
Cik'li civci pençe arasında yitti
Gak'lı karga şahikaya öylece gitti
Bir karga-ş-a-hika-yesi böylece bitti

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Kirli Ve Kırılğan Çocuk

Altı Mart akşamıydı,
Ankara Metrosunda;
Bir şairin kafası biraz çakırdı.
Ve aynı zamanda
Ve aynı vagona
Ve kontrplak zulasında,
Bir çocuk yatmaktaydı.
Çocuk kirli ve kırılğandı,
Kirli ve kırılğan çocuk,
Her şeyden ve herkesten habersiz uyumaktaydı.
Ve oradakiler,
Kirli ve kırılğan çocuğa,
Şaşkın ve tuhaf bakmaktaydı.
Çünkü kirlilerin yani öylelerin,
Orada oturması bile yasaktı.

Hareket ettiğinde tren,
Çocuktan bihaberdi götürün.

Minik elleri başının altındaydı.
Ve biçare bir beden,
Öylece uyuklamaktaydı.
Meraklı gözler hâlâ şaşkın,
Belki de hiçbir ressamın
Çizmek istemeyeceği bu tabloya,
Hâlâ bakmaktaydı.

Aynı zamanda şair;
Kırçıl sakallı bir başka şairin,
Kitabını okumaktaydı.
Aslında okur gibi yapmaktaydı.
Çünkü akli o çocuktaydı.
Minik ve kirli elleri çocuğun,
Terk ederken ağır ve terli alnını...
Kalktı yerinden şair,
Duramadı.
Başa bela yüreği,
Yüreğe isyan gözleri,
Buna engel olamadı.
Çöktü ve dokundu yavaşça,
Minik ve kirli bedene...
Hemen uyandı çocuk,
Ve ürkek
Ve korkak baktı çevresine.

Şair:
"ne haber dedi
bu ne hal böyle
karnın açtır senin
hadi doğruyu söyle"

"Karnım aç Amca"

Dayanamadı şair bu bitkin sesi duyunca.
Cebinde yedi buçuk milyonu vardı.
Hatırladı evdeki iki çocuğunu
Ve verdi parasının iki buçuğunu.
Kirli parmakların o an için hakkı oydu.
Otururken yerine şair,
Sevecen bir ses duydu.
"al yavrum şu ekmeği ye"
Yaşlı bir teyze iki somundan birini
çocuğun kucağına usulca koydu.

Üç beş kuruş daha verdi ötekiler...
Çocuk masumdu,
Çocuk suskundu
Ve öylece bakıyordu en beyaz yerinden
Şaşkınlık belli oluyordu gözlerinden.

Kapıya yanaşırken Şair,
Çocuğun durdu yanında.
Eğildi kulağına ve sordu.
"gece nerede kalacaksın"
"terminalde Amca"
Yüreği yeniden buruldu.
Yüreğe isyan gözleri dalmışken
Kirli ve kırılğan bedene,
Şairin şu sözleri duyuldu.
"kaldırımında görsek seni
yanından geçiyoruz
ve dönüp bakmıyoruz bile.
İçimizde görünce de böyle
iç çekip kendimizden geçiyoruz.
aslında günlük bu yardımlar nafile.
utansın be yavrum utansın,
seni getirenler bu hale."
Şaire bakarken vagondakiler,
Kapılar açıldı.
Ve bir mart akşamında.
Bir şairin kafası biraz çakırdı.

(06 Mart 2003 - Ankara Metrosu)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Neye Yarar

Serpilip büyümüş koca gövdede
Çiçeği açmayan dal neye yarar
Ariyi avutan şeker misali
Özü gülden yoksun bal neye yarar

Gözün gördüğüne gönül estiyse
Kahredip feleğe surat astıysa
Yürek feryattayken eğer sustuysa
Dişler arasında dil neye yarar

Olmalı atanın evlada yüzü
Bilmeli geçmişin sürmeli izi
Hali cemde yoksa muhabbet özü
Yürütülen erkan yol neye yarar

Hoplaya zıplaya ozan olduysa
Göbek için çalıp zevke daldıysa
Akan göz yaşına sessiz kaldıysa
Çaldığı saz türkü tel neye yarar

Hak yolunda posta yüzün sürmezse
Acı günde yasta yürek burmazsa
Hürdemiğim dosta meyil vermezse
İnsanoğlu acep kul neye yarar

(21 Kasım 2002 - Hasköy)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Nidelim Televoleyı

NİDELİM TELEVOLEYİ

Ne desek bunlara geçmez sözümüz
Fethetmişler aga içten kaleyi
Bak seneler oldu gülmez yüzümüz
Biz nidelim aga Televoleyı

Barlar ünlülerle dolup taşarmış
Bilmem kim kiminle birlik yaşarmış
Üç günde evlenip geri boşarmış
Biz nidelim aga Televoleyı

Bol para bol döviz kredi repo
Kiminde şampanya kiminde pipo
Her bi yanı süslü açıkta popo
Biz nidelim aga Televoleyı

Biri öbürüne sözle çatarmış
Diğeri cevaplar çamur atarmış
Futbolcu mankenle gezip yatarmış
Biz nidelim aga Televoleyı

Hürdemi ne diyem ben kime kızam
Bunları kim yaptı böyle sadrazam
Ekmeğe gelirken zam üstüne zam
Biz nidelim aga Televoleyı

05 Mayıs 2002 - Altındağ

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Onların Yürekleri

Sevgiye, muhabbete atar onların yürekleri,
Hasretliği, sevdayı ve aşkı getirirken dile.
Kardeşlikten, barıştan yanadır bütün dilekleri,
Uzundur ömrü şairlerin, erken ölseler bile.

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Saf Aşık

Ah! saf aşık ah
Böylesine sevmek senin neyine
Bak gözlerini diktin
Daldın derinlere yine
Bilmez misin adam gibi sevmenin zor olduğunu
Hiç görmedin mi
İçten sevenlerin ne çok yorulduğunu
Ah! Saf aşık kamçılıyor değil mi
Nasıl da kamçılıyor çıplak yüreğini
Kafandaki o malum düşünceler
Daha dur
Eğer böyle giderse sevmelerin
Yani O, yani sevdiğin
Senin sevdiğinden bihaber
Neler gelir başına daha neler
Söyleyim mesela saf aşık
Gizinde beselediğin o bahaneler var ya
Bir gün gizli aşkına kanayan yaran olacak
Feryat edecek yüreğin o zaman ve
En olmadık yerde gözlerin yavaş yavaş dolacak
Ah! saf aşık ah
Böylesine sevmek senin neyine

(17.Ekim.2003 - Hasköy)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Sapar mı Sapar

Kamiller tükenip yoz biriktikçe
Kıyamet bu yüzden kopar mı kopar
Dürüstler kendini göstermedikçe
Düzenbaz paraya tapar mı tapar

Cehalet bedene zincir vurdukça
Başa gelenleri hayra yordukça
Hain düzenini böyle kurdukça
Zalim dediğini yapar mı yapar

Riyakar olanlar önde gittikçe
Yalanla dolanla ömür bittikçe
Hacılar hocalar haram yuttukça
Cahiller el etek öper mi öper

Sömürüp yiyene bey denildikçe
Şükür yeter benim pay denildikçe
İş işten geçipte vay denildikçe
Eşekler adamı teper mi teper

Hürdemi bu devran böyle giderse
Garibanlar canla bedel öderse
Madrabaz mazlumla alay ederse
Doğru da yolundan sapar mı sapar

(23.Kasım.2002 Hasköy)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Sen Nerdesin

İkimizde çalışırız
Ben dardayım sen kârdasın
Söyle nedir ki farkımız
Ben zordayım sen bardasın

Paris Londra yolunuz
Ordan Fas Afrika Tunus
Bizim gitçek yer köyümüz
Ben kırdayım sen turdasın

Gece kumar gündüz sahil
Sanma bunlar bilmez cahil
Bizim hayat sermen sefil
Ben ardayım sen şerdesin

Yapılır her türlü kıyak
Kışın Uludağ da kayak
Sana para bana dayak
Ben hurdayım sen kardasın

Sen baştasın ben ikinci
Sanma bu Hürdemi kinci
Bir gün servetin bitince
Ben burdayım sen nerdesin

(21 Ekim 1999 - Dışkapı)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Son Yıldız

Işılarken son yıldız tana
üşüyen yüreğimi ısıttı.
Aylasıyla gülümserken bana
senin yüzünü hatırlattı.
O, gökyüzünün öbür ucunda
ben, koca bir dağın
issiz ve gri yamacında...
Seni fısıldadı sanki son yıldız.
Sen, bilinmeyen bir ovanın
bilmem hangi kıracında.

Sen, ben ve son yıldız.
Bir koca dağ,
bir de bilinmeyen bir ova.
Tam o vakit işte!
keyiflendi rüzgar alacakaranlığa.
Önce koca dağı dalgaya aldı.
Okşadı sonra tembel bir ağacı
ve yapraklar oynamaya mecbur kaldı.
Ben düşünmekteyken
bilmem hangi kıracı,
Ağaç ıssızlığa inat rüzgara ılık çaldı.
Yüreğime dalaşacakken bir tuhaf acı,
gözlerim yeniden son yıldızda daldı.

Işılarken son yıldız son rengini,
hüzünlü yüreğimi de avuttu.
Sana taşırken sevdami rüzgar,
ağardı gökyüzü, son yıldızı da yuttu.
İssizlik hâlâ yamalıyken yamaca,
rüzgar ağacı dağda,
son yıldız yüreğimi bende unuttu.

Ey benim dargın yüreğim,
dargın yürekli yorgun bedenim.
Son yıldızda yok şimdi!
Bilmem nereye gidelim... Bilmem nereye gidelim.

(24 Kasım 2002 - Dışkapı)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

TirŖe Gzlm

O kadar mavi değil bugün gökyüzü
deniz o kadar mavi gelmiyor bana
ormanlar yeŖiline mavi sıvamıŖ
gökyüzü yeŖili blemiŖ bulutlara

Deniz tirŖeleŖmiŖ bir acayip bugün
ben sana hasret...
ben tirŖe gözlerinden sürgün

Ben seni sevdim TirŖe Gzlm
maviyi sevmek gibi
ben seni sevdim
sevmek gibi yeŖili
birde Ŗiiri buldum bakıŖlarında gülüm
ben gözlerine vurgun
ben gözlerinden sürgün...
Hasretimsin benim TirŖe Gzlm.

(02.Aralık.2003)

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi

Toprak

Toprak senin neren kara
Bilmeden laf atıyorlar
İnsanların derdi para
Parselleyip satıyorlar

Ana derken vatan derken
Bir çok nimetini yerken
Her canlıya faydan varken
Bir de mikrop katıyorlar

Kaynak oldun susayana
Yuva oldun türlü cana
Eski çağlardan bu yana
Her gıdanı tadıyorlar

Can dostundur yeşil orman
Sayende şenlenir harman
Olmayınca yağmur derman
Varıp sana çatıyorlar

Hürdemiyim gelse dile
Bağrın yarıp delse bile
Bak insanlar ölse bile
Kör sinende yatıyorlar

Nevzat Bayramoğlu Hürdemi